

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 684. Benediciti Pap. II. Annus 1. Const. Pogon. Imp.
Annus 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

los, quos am effent; ablata bona, post alia remedia frustra tentata; accidebatque, ut propediem vindicta diuinitus immiffa perungeret delinquentem. Quod vero femel aut iterum in neli viti feciffent magna ex causa, nec nisi diuino impelleme Spiritu, illi passim ad priuatum iniuriam vindicandam impie vsurpabant: quod ne amplius quis tentare aliquando presumeret. Partes saneito canone vertueunt. Sed nullis his, reliqua in eodem Concilio confirmata leges: nos rerum gestatum feruente temporis ordine prosequamur.

XXV. ACVS SYNODALIA MISSA AD EPISCOPO POS.

Celebrato Concilio, cum iam reuerfi essent ad suas Ecclesias, qui interfuerant sacerdotes, allatae sunt in Hispaniam litterae Leonis Romani Pontificis, simulque Sextae Synodi ecumenicae Synodalia Acta ab ipso missa: cum vero nec tempus opportunum esset, ingruente scilicet hyeme, eos iterum conuocandi, visum est in sequentibus annis differre eam ad hanc tractationem. Ne autem istiusmodi mora aliquam inobedientiae suspitionem posset afferre, consultum fuit, ut iactem ea per Ecclesias ad Episcopos mitterentur, ut consummatio rerum in ecumenico conuenticu gestarum fieret, quae vna cum apologia de dilato negotio ad Rom. Pontificem daretur. Testantur haec canones decimum quartae Synodi Tolerae anno sequenti habitae, quorum secundus de missis a S. Leone Papa Synodalibus Actis haec primum habet:

DE ACTIS SYNODALIBUS ROMANA MISSIS.

Clara omnes nato populo Hispaniae implet, quod decurrente euolat temporis serie per Romani Praesulis laudum gesta Synodalia societati nostrae aduicta sunt: quibus Constantino II, Constantiano pio & religioso Principe mediante, magna & sublimi copia aggregata Pontificum Apollinaris dogma conperimus susfesse destructum. Cum quibus etiam gestis Leonis quoque antiquae Roma Pontificis inuictoriae epistolae gratia consulta susceperimus, per quae omnis ordo gestarum, gestaque ordinem dilucide, ut ad ea sunt nostris sensibus paluerunt. In cuius etiam gratioso epistole tractu ad hoc omnes Praesules Hispaniae inuicti sunt, ut praedicta Synodalia inuicta, quae miserat, nostram vigorem manerent auctoritate iustitia, omninoque per nos sub regno Hispaniae consensu patrescerent diuulganda. haec de missis Synodalibus Actis vna cum litteris Leonis Papae tunc viuentis. Excusationem autem, quod non huc erit eis statim conuenire, simul continenter sequentes canones tertius & quartus, quos hic tibi pariter reddere, ratio exigit argumenti. hic enim se habent:

XXVI. DE LEGATIONE MISSA AD HISPANIA AD RE. PONT.

Et haec supradicti totius allegationis illatae exhibitae nobis est, temporis infelicitate virgente pressura, quo non solum tellus omnis humilis stricta gela, glacialis nimium immensitate diuertat: sed & tunc, quando ex generalis Concilio nos absolutos iam esse constabat. Quo gemino obijcentis causa obice prepediti, generaliter iterato tunc non quatuor aggregari, quos & vicina Concilii absolutio propriis sedibus reddiderat inuicta, & procelloso temporis aduersa non sinebat iterum aduocari disperfit. Quodnam autem remedium adhibuitur sit, ut abique mora Romano Pontifici satisfacerent Hispaniarum Episcopi, ita ibidem ipsi dicere pergunt: Sed licet in vnum generaliter colligi per idem tempus Hispanorum omnium Praesulum societas nequissime, sparsos tamen sedibus atque locis praesatos gestorum regulas pertractandas susceperimus, susceperat per legimus, approbantem in his de vtrarumque lesa Christi Vili Dei differentia naturarum, quo gemina in eo voluntas & operatio praedicator, recti dogmatis sensum, inculpanda distinctionis edictum, Apostolica traditionis stylum. Placuit a praeuile illo tunc tempore, apologetice defensionis nostrae responsio satisfaciens Romano Pontifici, ea ipsa gesta firmare, nostraque solita assensum purissima verborum euolutione depronunciare. At non ista tantum Hispaniarum Episcopi ad Romanum Pontificem nudo ministerio tabellarii prosequuti sunt, sed honorificam ad eundem legationem ornauerunt, de qua haec ibidem:

in Cap. 1. e. iulij Conc. 14. Tolit.

Et quia illic de hac gemina voluntate & operatione IESV CHRISTI Filij Dei copiose & dilucide insinuantur, quae vera sunt, quae iam vtrique Romano partibus per legatos Hispaniae destinata sunt: vni nobis id operi restat, &c. haec ab Hispaniarum Episcopis facta sunt: vbi litterae Leonis & Acta Sextae Synodi ad anni huius finem in Hispaniam perlatae fuerunt. Quae vero praeter haec in his istdem Episcopi alia sequen-

ti anno praesentent, suo loco distanti sumus. de his hinc modo satis.

IESV CHRISTI ANNVVS 684.

BENEDICTI PAP. II. CONST. POGON. IMP. 17. ANNVS.

SEXCENTESIMVS octogesimoquarto Rodempris annus incipit, Indictione duodecima: quo Leo Papa, vbi sedisset menses decem, & dies octo, mouente quatuor Kalendas Iulij, qua die in Ecclesiasticis tabulis inter Sanctos adnumeratus habetur, amissionis cultu celebrandus. De quo praeter illa, quae anno supradicti cultu sunt, haec apud Anastasium leguntur: Istis temporibus per currentes diuales infomes clementissimus Princeps religiosus et sanctus Praeuenus sub ordinatione selu Apollinis, vt delectis Archiepiscopo, qui electus fuerit, iuxta antiquam consuetudinem inuicta Romam veniat ordinandus. His factis consuetudine quaestibus Ecclesiae cotinuitur, vt quod ordinatus fuerit Archiepiscopus in la consecratione pro vsu pallij, aut diuerso officio sacrosanctae curiae quis per solueret debet. Sed nec Manri quidem Episcopi, & amonatio (alicer, amonatio, aut agenda celebraretur, vt per hic Archiepiscopus Ecclesiae Praeuenens in scilicet in praesentia functus, pergit Anastasius: Bis fuit Ecclesiam in praesentia iuxta sanctam Euboniam, vt & Corpora sanctarum compulsi, fimi, & Beatrix, atque aliorum martyrum reuicta, & Gratianen beati Pauli Apostoli dedicauit sub diuina vestigia laudis mensi Februarij vbi & dona obtulit. & paulo post. His factis ordinationem vna per mensem Martium in regione septima, inuicta huceros nouem, distans tres, Episcopus per diuersa loca inuicta regit tres. Qui etiam sepulchrum eius ad beatum Petrum Apostolum, die quinta Nonas Iulij (alias & melius, quarto Kalendas Iulij) & vna Episcopatus eius mensum vnum, & eius viginti dierum usque Anastasius.

Sicque hoc eodem anno die vigesima Augusti Benedictus creatur, de quo ista idem Anastasius: Fuit iste Romanus, ex patre Ioanne. Hic ab inuicta etate sua inuicta hucant, atque se sic in diuinae Scripturis & canonicis aperiit, & in presbyterij dignitate exhibuit, vt deat vna inuicta legum, in quo vere & sapientia benedictissimi gratia aduicta, vt inuicta pariter & operibus dignus ad Pontificem regnum peruenit, paupertatis amator, humilis, mansuetus, patientissimus, inuicta manu largissimus. & paulo interitus: Hic inuicta hucant, huc clementissimus Constantini magni Princeps ad vna inuicta inuicta & populis, atque felicissimus exercitus Romanae curiae, per qua cessat, vt per sona, quae electa fuerit in sede Apolliniana, & inuicta hucant, quae raritate Pontifex ordinatur, hoc calque Anastasius.

Quod enim nuper post Agathonem, & eius tempore longissimi temporis vacationis Sedis Apostolicae contigissent: expetille non clerus tantum, sed & Senatus populisque Romanus ab Imperatore videtur conuicta, vt habere tandem sineretur Romana Ecclesia electum a Pontificem consecrare, nulla expectata conuicta Imperatoris, quam (vt vidimus) vsurpatae priuatae Gothorum Regibus, illis expulsi, Orientalibus vendicuetant Imperatores. Meruit itaque de Benedicto Pontifex obtinere, quae nullis sanctissimum par decessum Pontificum conuicta potuerat, restituta & Romana Ecclesia in pristinum libertatem.

Feruntur eiusdem Benedicti nomine dicitur praedicta in Romanam Pontificem, non diu tamen consecrati, duae epistolae: quae cum altera data haberet ad Petrum Notarium Regionarium, vt susceperat mandata Leone Pontifice proficiscendi in Hispaniam, vt Synodalia decreta Sextae Synodi ab Hispaniarum Episcopis scribenda dederet, prosequeretur: Altera vero ad Eusebium Regem inscripserat, qua significat, se Petri Notarium Regionarium mittere, qui eum ferret Sextae Synodi determinationem, simulque Constantinum Imperatorem exhortaretur.

Synodi ad eundem libellum acclamatorum. Veniendū has literas esse geminas, sed nomine Benedicti suppositas, Acta Synodalia decimi quarti Tolentani Concilii, de quo diximus anno superiori, aperta luce restantur, dum te per eum, qui à Leone Pontifice missus est in Hispanias, iam accepisse ipsa ab eo data Synodalia Acta Constantinopolitani Concilii proficiuntur. Si ergo ad Leo Pontifex iam antea praesentet, illiq; eadem accepissent: quid opus fuit Benedicto iterum mittere? Sed & si illis edidisset, quo eadem rursus mittere opus esset: vix illis litteris exprimentum fuisset, nempè à Leone praedecessore antea missa Acta Synodalia te iterum mittere, cum e contra se ea primam nō tē, litteris ad Euzoniam hand oblitiscerentur. Sed & cum pigre esse repetantur eadem, quae nō Leo Pontifex ab eundem Regem habentur in scriptis: de eundem impolluta cēnūra conditū, quae superius posita habetur. Quae autem vere legitima, fuerint litterae Benedicti Pontificis ad Hispaniarum Episcopos, dictū sumus anno sequenti.

Hoc eodem anno, qui & quintus Eraigij Hispaniarum Regis numeratur. Era septingentesima viginti malecunda, celebrata est in Hispania Synodus Tolentana, posita numerum ordine decima quarta, cepta decimo octavo Kalendas Decembris, atque absoluta duodecimo Kalendas eiusdem, prout in ipsius Actis ponitur, cum de obitu sancti Leonis Papae nōdum nūciatū accepisse viderentur: siquidem de eo, vt adhuc viuentē, mentionem faciunt: nō sic, cum de Benedicto agant in decimo quarto Concilio Tolentano, quomodo scilicet esse defunctū his verbis etiam commemorant: *Ante hoc bēn. in bēn. memoria Romani Papae Benedicti, &c.* Quae vero, cum in secundo canonice de Leone egerunt Patres in hoc Concilio conuegati, vt in dicto canonice secundo videre potes anno superiori notato.

Porro huic Concilio interfuerunt Episcopi decem & septem, atque alii per vicarios decem, sexq; Abbates. Fluitant celebranda Synodi (vt dictum est anno superiori) in ea causa praecellit, quae ad hunc annum per elapsi missa est in Leone Romano Pontifice Synodalia Acta Sexae Synodi, quibus debeant omnes Hispaniarum Episcopi subscribere, missis interea illis ad singulos Episcopos, qui cognouerunt: hoc anno dicto mense iulii sunt Episcopi provinciae Carthaginensis conuenerunt Tolentam, vbi ea de re Concilium coegerunt. Cum autem conuenissent Patres, illud in ipem praefati sunt, quod cum in re tanta nulli Regi, id ex parte Romano Pontifice Leone, celebrandum foret generale Concilium, sed minime licuisset propter diuersas in regnum ingruentes turbas: factum illud esse, vt saltem in vnum conueniret Tolenti Episcopi provinciae Carthaginensis, & quicquid ibi decretum fuisset, idem reliquaum provinciarum Synodales conuentus eadem ex causa celebrandi eque praebent.

Post haec, causa Concilii huius cogendi tribus capitibus praefata est: additum insuper, vt quae haecenus ab ipsis facta fuissent, satisfaciendo (prout forebat opportunitas temporis) Romano Pontifici, per legatos missos, & litteras excohortatorias, illi haud tam cito, vt iussisset, conuenissent, significarent. Praeicē vt in hoc eodem conuentu rursus ad publicum examen Synodalia Acta reuocarentur, vt rursus eadem comprobarent. Sicque primum omnium illud sine in Synodo constitutum, vt post quatuor sanctanda Concilia commemorata, nempe Niceniam, Constantinopolitanam, Ephesinam, & Chalcedonensem, haec sexta dicitur, quinto loco ordine poneretur, decreto illo approbato:

Post Chalcedonense igitur Concilium haec debita honore, laeto, & vobis celebranda sunt: vt eius glorioso thronato fulgent, et eius & ordinis iustitiam honore, haec idcirco Patres, non vt abirent Quintam Synodum: sed cum in illa nihil de fide (vt saepe superius dictum est) sed de peccatis tantummodo actum esset: praeter ea vnde non necessaria ad dogmata vita est: nam de fidei definitionibus cum ageretur, illud duraxat vix suo suo ordine numeranda, in quibus quae ad fidem Catholicam pertinere, essent penitus de-

finita. His decretis, de propofita de Verbo incarnato doctrina actum est, atque secundum ea, quae definitū fuissent, de duabus in Christo voluntatibus, & totidem operationibus secundum diuinitatem in ipso naturarum proprietates, confirmata est sententia, atque dogma firmatum. Sicq; his constitutis, duodecimo Kal. Decembris sacro conuentu finis impolitus est.

Hoc patet anno, qui praecedit obitum Constantini Imperatoris, dum Benedictus Papa sederet, contigit ille liquet, quae Anastasius narrat his verbis: *Hic, Benedictus scilicet, vna cum clero & exercitu suscepit mallones capillorum dominorum Iustiani & Heraclij filiorum clementissimi Principis, simul & eius infusionem, per quam significabat costem capillos direxisset. haec Anastasius, per mallones citros intelligens capillorum: quae enim Graece, idem quod Larine, vellus. Quid autem hoc significaretur symbolo, ex Pauli diaco ni loco postumus intelligere, qui haec ait: Circa haec tempora Carolus Princeps Francorum Pipinum filium suū ad Laudprandum direxit, vt eum (iuxta morem) capillum susciperet. Qui eius casarem inclens, ei pater effectus est, multisque cum ditatum regio numeribus gentori remissis. haec ipse: ex quibus eam his temporibus videas consuetudinem viguisse, vt per eiusmodi exhibitionem capillorum quisalicut offerretur in filium, & qui eos acciperet, patris nomen consequeretur. Sic igitur pius Imperator voluit, vt filii suscipere, se Romanum Pontificem peculiarem habere parentem, cuius monitis impensius parere deberent, eundemque vt patrem diligere, ac reuereri.*

Hoc eodem anno Theodorus Constantinopolitanae Ecclesiae Episcopus moritur, cum sedisset annum & menses decem: ita Nicephorus eiusdem Sedis Episcopus. Haud diutius à Deo, permittus est viuere omnium fabricator malorum ter impius Theodorus, ad super-nium vocatus tribunal reddere de omnibus rationem. In eius locum subrogatus est Paulus ex laico. Quis vero ille fuerit, & quomodo haec se habuerint, scriptorum inopia latet.

Sed iam longe positus inuifimus Hibernos, de quibus haec Beda: *Anno Domini incarnationis sexcentesimo octogesimo quarto, Rex fridus Northumbroreum Rex, missis in Hiberniam cum exercitu duce Berto, vastauit miserem gentem innoxiam, & nationem Anglorum tempore amissionem ita vt nec Ecclesis quidem, aut monasteriis manus parceret hostis. At insulani & quantum valere arma arma repellabant, & invocantes diuina auxilium pietatis, calidius se vindicari continuis diu imprecationibus postulabant. Et quantum maledicti regnum Dei possidere non possint: creditum tamen est, quod hi, qui merito impetrati sua maledicebant, ocyus Domino vindice poenas sui reatus luarent.*

Si quidem anno post hunc proximo idem Rex, cum temere exercitum ad vastandam Victoriam provinciam duxisset, multum prohibentibus amicis, & maxime beata memoria Cartho, qui imper fuerat ordinatus Episcopus, introductus est (simulantibus fugam hostium) in angustias inaccessorum montium, & cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctus, anno atatis sua quadragesimo, regni autem quatuordecimo, die decimo tertio Kalendas Ianuarii. Et quidem (vt dixi) prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret: sed quomodo anno precedente uoluerat audire reuerendissimum Patrem Egbertum, ne Scotiam nisi se latenter impugnare (vocat auctor Scotiam Hiberniam) datum est illi ex parte peccati illius, ne nunc eos, qui ipsam ab interitu reuocare conuiscant, audiret. Ex quo tempore spes caput & virtus regni Anglorum fuit, ac retro sublapsa referri. Nam & Picti terram possessionis sua, quam tenuerunt Angli, & Scoti, qui erant in Britannia, & Britanni quoque pars nonnulla, libertatem receperunt, & haecenus habent per annos circiter quadraginta sex: haec Beda, qui haec scribens, tempus patet fore scriptiois ostendit: rel. qua autem sequenti anno.

VII. FELIX IMP. TATI IN FILIOS BENEDICTO PAPA.

b Pau. diac. l. c. 25. vet. edit. Canon. 53.

VIII. THEODORVS EPIS. CONSTAN TINOPOLI MORITVS.

c Bed. li. 4. c. 16. HIBERNI ANGLI VS MAN. TVR.

IX. HYGLI DANT IBB NAS DEVA STATIS HIBERNIS.

III. HIBERNIA ANGLI MAN. TVR.